

Úvodník

*Maria se vydala na cestu, aby navštívila Alžbětu. Josef s Marií se vydávají na cestu do Nazareta, potom do Egypta. Tři mudrci se vydávají na cestu. Každý, kdo se chce setkat s Kristem, se dává do pohybu, s nadějí jde kupředu, přestože neví, co bude za horizontem. Má víru, má naději a spolu se žalmistou prosí: *Bože buď milostiv a žehnej nám.* A to je také naše prosba do Nového Roku.*

o. Jan

ZVEME VÁS! ZVEME VÁS! ZVEME VÁS! ZVEME VÁS!

Skřítek Kvítek pro maminky s předškolními dětmi na faře

Čtvrtek	16.01.2014	09.30 hod
	30.01.2014	09.30 hod

Náboženství pro dospělé

Pondělí	13. 01. 2014	20.00 hod
	27. 01. 2014	20.00 hod

Čtení Bible

Úterý	07. 01. 2014	po mši svaté
	21. 01. 2014	po mši svaté

Dětská schola

Každý pátek	od 16.00 hod
-------------	--------------

Modlitební společenství Fatimského apoštolátu

Každé úterý	od 16.30 hod na faře
-------------	----------------------

Dětský maškarní ples

V neděli **16. února** se v **15:00 hod.** uskuteční v Katolickém domě ve Staré Bělé tradiční **maškarní ples**. Zveme všechny děti, jejich rodiče a prarodiče na odpoledne plné zábavy, her a soutěží. Tentokrát k nám doputuje návštěva až z daleké Afriky. Občerstvení bude zajištěno, vstupné je dobrovolné.

Srdečně zvou Skauti a maminky z farnosti

Den otevřených dveří

Ve středu 15. ledna 2013 proběhne od 9:00 do 16:00 Den otevřených dveří na Biskupském gymnáziu v Ostravě. Srdečně zveme zájemce o čtyřleté i osmileté studium a širokou veřejnost. Více informací a kontakty najdete na www.b-g.cz

PODĚKOVÁNÍ! PODĚKOVÁNÍ! PODĚKOVÁNÍ! PODĚKOVÁNÍ!

Srdečný dík patří všem farníkům, kteří se podíleli na přípravě a úklidu (příprava pohoštění, sálu, atd..) Setkání farníků, které se konalo 1. prosince 2013.

Všem vřelý dík.

o. Jan

Občanské sdružení Potravinová banka v Ostravě děkuje všem, kteří se zapojili do sbírky potravin, díky které jsme mohly pomoci spoustě lidí v nouzi.

Srdečný dík

*Irena Mrázková
(vedoucí Potravinové banky*

v Ostravě)

Během sbírky pro Papežské misijní dílo v neděli 15.12. se vybralo ve St. Bělé 6377,-Kč a peníze byly odeslány na účet PMD. Díky všem, kteří vyrobili vánoční dekorace a předměty pro podporu této sbírky. Díky také za oblečení a potraviny pro lidi bez domova, které byly předány v centru Charity Ostrava pro lidi bez domova v Ostravě Vítkovicích, sv. Benedikta Labreho, ul. Lidická.

Vojtěch Vlček

Ohlédnutí za národní poutí do Svaté země

Připravili jsme si několik otázek na Váška Stuchlého, který se účastnil této poutě s TV Noe

1. Vašku, jel jsi do Svaté země. Jak ses o tom dozvěděl a jak probíhala příprava?

Národní pouť se připravovala už několik let a Libor Havlík, ředitel Kolpingova díla v ČR, který byl v hlavním organizačním týmu, stál o to, aby televize Noe živě přenášela hlavní bohoslužby poutě. Tak nás k celému projektu přizvali. O. Leoš Ryška mě požádal, abych se postaral o technické provedení. Zase přede mně postavili něco, co jsem nikdy nedělal. Satelitní živé přenosy děláme už celkem běžně, ale družice, kterou používáme tady v Evropě Izrael nepokrývá. Firma, která nám zprostředkovává satelitní spojení nám navrhla řešení, které je postaveno na jiné technologii a taky anténa je podstatně větší než ta, kterou

používáme tady. Bylo nutné udělat obhlídku míst, ze kterých se má vysílat. Připojili mě tedy k organizačnímu týmu, který jel vše připravovat už v září. Tato cesta byla pro mě osobně mnohem zajímavější než samotná pouť, kdy jsme měli

jen velmi málo volného času a bylo to dost namáhavé v pouhých šesti lidech.

2. Která místa jsi navštívil v Izraeli?

V prvé řadě místa hlavních mší svatých. Tedy Horu blahoslavenství, Pole pastýřů u Betléma a kostel sv. Anny v Jeruzalémě. Tyto místa jsme museli opravdu dobře prohlédnout a poznat. Bylo třeba domluvit elektřinu, zmapovat a nafotit, najít místo, kde jde vidět satelit na obloze, domluvit prostory pro obrazovou a zvukovou režii. A potom při samotném televizním přenosu jsme tam strávili minimálně půlden. Na Hoře blahoslavenství bylo třeba dlouho čekat, až se odešle záznam mše svaté v lepší technické kvalitě pro večerní reprízu. Takže tam jsme strávili opravdu celý den a vychutnali si atmosféru toho místa tak jako žádný jiný turista nebo poutník. Západ slunce nad Galilejským jezerem, cvrkot cikád... Taky byla možnost si více popovídat se sestrami, které se o poutní místo starají. Jedna z nich byla pakistánka. Vyprávěla mi, že rodinu jejího strýce vystříleli bandité jenom proto, že jsou křesťané. Když to člověk slyší ve zprávách je to hrozné, ale když mluví s někým koho se to přímo týká, je to mnohem horší pocit. Bylo zajímavé, že ta sestra neřekla půl slova proti muslimům. O vrazilích mluvila jako o banditech. Překvapilo mě, že je nespojovala s muslimy. Při první cestě, kdy se pouť domlouvala, bylo více času. Jeruzalém jsem prochodil křížem krážem sám s GPS-kou. Bylo třeba se setkat s našimi kolegy z Františkánského mediálního centra, takže ostatní organizátoři si řešili své věci a já taky své. To asi taky člověk, který jede s organizovanou skupinou moc nezažije. Musel jsem jezdit místní hromadnou dopravou, kde mi vyvstala otázka, jestli si vůbec můžu sednout v autobuse vedle muslimské ženy. Bylo taky třeba těžce smlouvat s taxikáři atd. Při přípravné cestě nám vyšel jeden den volna, takže nás nabral jeden autobus s českou skupinou a zavezl k mrtvému moři. Odpoledne zbyl čas na návštěvu Jeskyně

narození a Mléčné jeskyně, kde jsem svěřil naší matce naše úmysly a při druhé návštěvě za měsíc a půl, už jsem mohl přijít poděkovat za vyslyšení.

3. Je poznat nějaké napětí mezi Palestinci a Židy? Jaké jsou mezi nimi vztahy?

Ano a to na každém kroku. Křesťané jsou Palestinci. Já jsem se dostal do styku s těmi z Betléma. Pro Palestince jsou křesťané menšina nevěřících a pro Židy jsou to muslimové. Takže zavržení všemi. Palestinci mohou mimo své samosprávné území jen na povolení. Když se mělo jet na obhlídku Hory blahoslavenství, chtěli jsme vzít sebou taky správce hotelu, ve kterém jsme bydleli, pana Eliase. Ten den vrcholil svátek Stánků a Izraelci napouštěli na svá území žádné Palestinské muže ve věku od 15 do 50 let. Eliasovi se podařilo projet hranice až po několika hodinách marných legálních pokusů a to v kufru auta. Kolegyně z Františkánského med. centra to komentovala slovy, že Židé se bojí i sami sebe. Palestince často provokují. Zároveň je drží v šachu.

4. Jaký je Tvůj největší „duchovní zážitek“ a jaký „světský“?

Duchovní zážitky jsou takové vnitřní, intimní, nedokážu je asi moc sdělit. Hodně lidí, co navštívilo Svatou zemi to má podobné. Stojíte poprvé na křížové cestě a zamrazí vás. Stojíte u Zdi nářků na Chrámové hoře, taky je to silný zážitek. Nejvíce na mě ale asi zapůsobila Golgota. Lidí sice jak na nádraží, ale je to fakt síla. Při druhé návštěvě to bylo úplně jiné. Převažoval pocit Božího požehnání v souvislosti s poutí. Hodně se pracovalo a nebyl čas na rozjímání. Příjemné bylo, že tam byli i Láďa a Maruška Gelnarovi. Tedy známé tváře, které mi připomínaly můj milovaný domov.

5. Vyskytly se nějaké komplikace během Tvé cesty a pobytu ve Svaté zemi?

To je námět na knihu. Toho bylo tak strašně moc. Několikrát jsem si opravdu řekl, že to už je asi konec a že tam tu techniku nedostanu. Největší patálie byly s anténou (průměr 1,3m). 48 hodin před odletem mi oznámili, že neprojde dveřmi letadla. Vyžádal jsem si technickou dokumentaci toho Boeingu a s kolegy jsme vymysleli jak to tam dostat. Pak mi ještě při nastupování do letadla řekli znova, že to tam opravdu nevejde, tak jsem znova vytáhl tu dokumentaci a vysvětlil jim, že podle výrobce letadla to tam vejít musí. Přizvali si tedy další dva chlapy a strčili satelit dovnitř. Největší nezdár byl ale v tom, že se nám nepodařilo odvíjet signál v potřebné kvalitě. Na vině byl pokřivený díl antény, který nám už takto zapůjčili. Firma, která nám přenosy zabezpečuje je naštěstí seriózní a přiznala to. Nic méně trpkost neúspěchu je pořád tak trochu v nás. Ale účel byl snad splněn. Velice silně jsme vnímali jednotu s lidmi doma. Nebyla to pouť jen té tisícovky přímo ve Svaté zemi, ale skutečně celého národa. I všech těch nemocných, zaměstnaných a těch co si tu cestu nemůžou dovolit. No a pak byl ještě velký zážitek po cestě domů. Vyřizoval jsem na letišti papíry k technice a když už bylo jasné, že je nevyřídím, tak už byl taky zavřený chack in-přepážka, kde se vydávají palubní lístky. Tak mi řekli, že mě do letadla nevezmou. Napsal jsem o. Leoši, na rozloučenou sms, protože kluci i s technikou byli v letadle. Ten to řekl otcům biskupům a otec kardinál prý řekl: „Sestro, volejte ministerstvo“. O. Pavel Dokládal chtěl vystoupit z letadla na schůdky, aby nemohli zavřít dveře a tak pilot oznámil letovému provozu, že neletí, dokud nebudu na palubě. Personál, co odbavoval let se musel pro mě vrátit, otevřít přepážku a odvézt mě k letadlu. Stihli to asi za 50 minut. Celé letadlo mě pak bouřlivě přivítalo v čele s o. kardinálem. Nevím, jestli takovou situaci ještě někdy v životě zažiju, že by mě takto vítala celá biskupská konference.

Václave, děkujeme za odpověď a za čas, který sis udělal

FARNÍCI SE PTAJÍ / KNĚŽÍ ODPOVÍDAJÍ / FARNÍCI SE PTAJÍ

Náš farní časopis na žádost farníků rozšiřujeme o novou rubriku, prostřednictvím které se můžete našich kněží zeptat na různé otázky. Své dotazy zasílejte na náš farní mail: rkf.starabela@doo.cz, nebo přineste

osobně na faru (popřípadě dejte do schránky). V následujících číslech bude odpovězeno na vaše dotazy.

Těšíme se na vaše otázky!

„Je správné podávat Svaté přijímání na ruku?“

Cituji z knihy Cataliny Rivas, Umučení, str. 36: " Katanů, kteří ničí Mé Tělo, není deset nebo dvacet. Velmi mnoho rukou zraňuje Mé Tělo, přijímají Svaté přijímání do rukou - rouhavé dílo Satana!"

Děkuji za odpověď

V roce 1997 čeští a moravští biskupové dovolili podávání svatého přijímání na ruku jako druhou možnost vedle podávání do úst. V té době také začala u nás ona debata, který z těchto dvou postojů je "uctivější" a který méně. Odpověď: Nezáleží na tom, jak přijímám navenek, důležitá je moje vnitřní dispozice. Vědomí, že nikdy nebudu hoděn přijmout Krista (odměna za to, jak jsem dobrý), ale že On přichází jako pokrm a lék. Dovolím si přirovnání: Někdy jsem tak nemocný a slabý, že mi zdravotní sestra musí podat lék do úst, jindy si lék vezmu a rukou vložím do úst. Který z těchto dvou způsobů je uctivější? Jídlo: jsou pokrmy, na které používám příbor, jsou pokrmy, které jím rukou. Záleží na vnějšku, nebo na vnitřním nastavení, jakou úctu mám k jídlu, lékům, Eucharistii? Využívám této příležitosti k návodu na přijímání na ruku: Dám jasně najevo podávajícímu, že přijímám na ruku (nešermuji na poslední chvíli), levá ruka je připravena jako trůn pro Krále, pravá připravena pod ní, jakmile přijmu na ruku, podstoupím stranou a čelem k oltáři podávám pravou rukou do úst (ne cestou k lavici). Kdy na ruku nepřijímám nikdy: Když se podává pod obojí způsobem, když mám rukavice, dítě nebo cokoliv jiného (třeba kabelku přes rameno).

V otázce padla argumentace ze soukromého zjevení C. Rivas. Někdy nastane situace, kdy se praxe církve a obsah soukromého zjevení dostane do rozporu. V tom případě se řídím praxí církve, protože biskupové jsou nástupci apoštolů, když je poslechnu, tak se nemohu splést. Soukromá zjevení oproti tomu mohou být v některých případech dokonce překážkou mojí víry, nebo v poslušnosti k nim mohu způsobit rozkol. A vlastně zbytečně, ke škodě své i ostatních.

1.1.	07.30 10.00	Za farníky. Za Boží ochranu pro dceru Martu a její rodinu.
2.	06.55	Za + Jaroslavu Staňkovou, otce a živou rodinu.
3.	18.00	Za + Marii Kaločovou a živou rodinu.
4.	07.30 18.00	Za živou a zemřelou rodinu Jurišicovou. Za rodinu Bajorkovou,
5. Ne	07.30 10.00	Za farníky. Za Bohumila Doležilka, manželku a rodiče z obou stran.
6.	06.55 18.00	Za + rodiny Langarovou, Matějovou, Kellerovou, Sýkorovou a duše v očistci. Na úmysl dárce.
7.	18.00	Za + Antonína Kozubka, manželku Lucii, sourozence a duše v očistci.
8.	06.55	Za zdraví, za 45 let, za Annu Marcovou a rodinu Mazákovou.
9.	06.55	Za Františka Paličku, manželku a duše v očistci.
10.	18.00	Za živou a + rodinu Foltovou a Zdráhalovou, na poděkování za dar zdraví a další Boží ochranu
11.	07.30 18.00	Za + Věru Foltovou k nedožitým 85 rokům života. Za Ludmilu Novákovou, manžela a rodinu Lyčkovou z Nové Bělé.
12. Ne	07.30 10.00	Za manžela, rodiče, bratra a živou i zemřelou rodinu. Na poděkování za dar života a za celou rodinu Sýkorovou.
13.	06.55	Za + Václava Tomise, manželku, syna Václava a + rodinu.
14.	18.00	Za + Františku Březinovou, manžela, zemřelé děti, zetě a za živou rodinu.
15.	06.55	Za + Antonína Paseku, syna Aleše a živou rodinu.
16.	06.55	Za živou a + rodinu Jurišicovou.
17.	18.00	Za Libu Hořínkovou s rodinou.
18.	07.30 18.00	Za rodinu Kolářovou. Za rodinu Olšovskou.
19. Ne	07.30 10.00	Za + Jana Adámka, rodiče a stařečky. Za farníky.
20.	06.55	Za nenarozené děti, duše v očistci a živou rodinu.
21.	18.00	Za + Marii Madarovou a za zemřelou a živou rodinu.
22.	06.55	Poděkování a prosba o další Boží ochranu.
23.	06.55	Za + Marii Foltovou, manžela a snachu Věru.
24.	18.00	Za živou rodinu Pasečnou a Brodkovou.
25.	07.30 18.00	Za manžela a rodinu Loveckou a Fridrichovou. Za Josefa Filipa, rodiče a živou rodinu.
26. Ne	07.30 10.00	Za + Antonii Kopkovou, manžela a syna Vladimíra. Za farníky.
27.	06.55	Za + rodiče Františka a Terezií Nováčkovy, sourozence a duše v očistci.
28.	18.00	Za + P. Rudolfa Adámka a jeho rodiče.
29.	06.55	Za + Věru Blejchařovou a za živou a zemřelou rodinu.
30.	06.55	Na poděkování za dar života a víry v rodině.
31.	18.00	Na poděkování za 70 let života a další Boží ochranu, za zemřelého manžela a duše v očistci.

Ve svých každodenních vztazích se otevřeně stavme na stranu lásky, odpuštění, společenství, proti nenávisti, pomstě a násilí, které se nás aktuálně dotýkají.

Chenu B., *Silnější než nenávist*